

πράγματα μέγιστα ἰδιῶται ἤκουον· τρίτον ἐκ τοῦ χρόνου, ὅτι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἔλεγον· πρὸς κλεψύδραν γὰρ ἔλεγον· εἰ τοίνυν καὶ πρὸς ἰδιώτας περὶ μεγίστων πραγμάτων ἔλεγον καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπειρῶντο πείθειν, οὐκ ἐπιστημονική· εἰκὸς μὲν γὰρ ἐστὶν καὶ ἰδιώτας πεισθῆναι, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δυνατὸν αὐτοὺς ἐπιστήμονας γενέσθαι, ἀλλὰ πλείονος χρεία, ὥστε οὐκ ἤσκει διδασκαλικὴν πειθῶ· ἄξιον δὲ ἀπορῆσαι, διὰ τί μεμφόμεθα τῇ ῥητορικῇ ὡς μὴ οὔση διδασκαλικῇ· εἰ γὰρ αἱ ἀποδείξεις καὶ αἱ ἐπιστήμαι τῶν καθόλου εἰσὶν, αὕτη δὲ περὶ τὰ καθέκαστα καταγίνεται, εἰκότως οὐκ ἔστι διδασκαλική ἀλλὰ πιστευτική· φαμὲν ὅτι καὶ αἱ περὶ τὰ καθέκαστα καταγινόμενοι οὐ δύνανται κεχρησθαι συλλογισμοῖς, οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐ δύνανται ἐκ δύο μερικῶν προτάσεων εἶναι, ἀλλὰ πάντως ἢ μία καθολικὴ θέλει εἶναι, οἷον· ὁ δεῖνα κλέπτης, πᾶς κλέπτης ἄδικος· ἰδοὺ ἢ καθόλου· ὁ δεῖνα ἄρα ἄδικος. ἔδει οὖν καὶ αὐτοὺς καθολικῇ προτάσει κεχρησθαι· οὐκ ἠδύναντο δέ, ἐπειδὴ πρὸς ἰδιώτας ἔχοντες οὕτω ποιοῦνται τοὺς λόγους.

3 p. 454 b. καὶ περὶ τούτων ἃ ἔστι δίκαιά τε καὶ ἄδικα.

δικαίων καὶ ἀδίκων μόνον ἐμνημόνευσεν ἐάσας τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον, ἐπειδὴ μάλιστα ἡ ῥητορικὴ περὶ τὸ δίκαιον καὶ ἄδικον καταγίνεται.

p. 454 b. καὶ ἐγὼ τοι ὑπώπτεινον.

4 ἤδη εἰρήκαμεν, ὅτι οὐ δεῖ τὸν προσδιαλεγόμενον προαρπάξαι καὶ λέγειν τῷ ἄλλῳ, ὅτι οἶδα, τί θέλεις εἰπεῖν, ἐπεὶ εἰ θελήσοι ἐλέγξαι, ἑαυτὸν ἐλέγχει καὶ οὐκ ἄλλον· ὁ οὖν λέγει ὁ Σωκράτης, τοῦτό ἐστιν· ὑπώπτεινον καὶ ἠδεῖν, ὅτι τοῦτο ἔχεις εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ προεῖπον, ἵνα καὶ σὺ φυλάξης μοι τοῦτο καὶ μὴ προαρπάξης τὰ ἐμά· οὐ γὰρ διὰ σὲ ταῦτα λέγω, ἀλλὰ βούλομαι τὸ μέλλον καλῶς περανθῆναι.

1 mg. γ' 7 mg. ἀπορία 11 mg. λύσις

5 εἰκὸς μὲν ε εἰ κοσμεῖν M 12 οὐ supr. lin. add. M^c
24 τὸν] -ν supr. lin. add. M^c